

Publicerad 2015-07-29 16:34 av gj57an

Farmor

Grät inombords,jag såg farmors fantastiska uppväxt,jag liksom landade in i

1800-1900 talet,såg farmor springa omkring,såg hennes syskon hennes mamma och pappa.jag såg stugan
oxh kände värme och glädje och skratt och

tänkte det måste ha varit underbart att leva bland skogen och naturen och

känna doften av ängen och blommor

såg min farmor stå där och log emot mig och sa kom nu i min famn och stanna kvar och ta med dig solen
och helt plötsligt så for vinden bort med farmor och jag kunde ej följa med och i bilen jag grät inombords

Nästa år kanske jag åter få se min farmor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren gj57an med Poeter.se id #52881 innehar upphovsrätten